

3^e zondag na Pasen – bewaren van Gods Woord.

Openingslied: Het woord

Wij allen wachten op een woord,
Dat werkelijk inhoud met zich draagt,
dat ons ontroert juist waar het moet.
Waar alles doods en levenloos lijkt.
Een zin die water is in het dorre zand,
die wortel schieten kan, waar hoop verbrandt
en ook verwarmt waar kilte heerst,
de mens bevrijdt en wonden heelt.

Wij allen wachten op een woord,
dat niet alleen als woord bestaat,
maar stillaan groeit, tenslotte een akkoord,
dat onrust stookt, gemoedelijkheid verdrijft,
niet een bevel dat mensen angstig maakt,
geen sluwe toon die wijsheid voor moet stellen
en ook geen wet met vele paragrafen,
geen schone schijn, die ons gerust doet slapen.

Wij allen wachten op een woord,
dat ons vertelt van eeuwig leven,
dat onze droom soms wreed verstoort,
als wij alleen aar aarde streven.
Een woord dat zegt in mensen te geloven
en niet misbruikt om geesten te verdoven,
dat wegen wijst die lopen naar geluk,
een woord van harte, medemens.

Wij allen weten van het woord,
dat levend werd, aan ons verscheen.
Het woord dat nu ons leven spoort,
De toekomst leidt naar iedereen.
Als vogel vliegt naar grenzen zonder eind,
In stilte spreekt met woorden zonder pijn,
Het teken is op weg naar eeuwigheid.
En hoop op vrede, levenslang.

Evangelielezing (Lc., 24, 35-48)

In die tijd vertelden de twee leerlingen
wat er op weg naar Emmaüs was gebeurd
en hoe ze Jezus hadden herkend
bij het breken van het brood.
Terwijl zij dit aan het vertellen waren, stond Hij opeens in hun midden. 'Vrede!' zei Hij tegen hen.
In hun opwinden en hun schrik
dachten ze dat ze een geest zagen.
'Waarom zijn jullie zo in de war?' vroeg Hij.
'Waarom die twijfel in je hart?
Bekijk mijn handen en mijn voeten maar, Ik ben het zelf.
Betast Me en je zult het zien.
Een geest heeft immers vlees noch been,

zoals jullie zien dat Ik heb.'

Nadat Hij dat gezegd had,
liet Hij hun zijn handen en voeten zien.

Omdat ze het van blijdschap nog niet konden geloven, en verbaasd waren, vroeg Hij hun:
'Hebben jullie hier iets te eten?'

Ze gaven Hem een stukje gebakken vis.

Hij nam het aan en at het op waar ze bij waren.

Hij zei: 'Dit is wat Ik jullie heb gezegd toen Ik nog bij jullie was: alles wat er in de Wet van Mozes en bij de Profeten en in de Psalmen over Mij geschreven staat, moet in vervulling gaan.'

Toen opende Hij hun verstand om de Schriften te begrijpen.

Hij zei: 'Er staat geschreven dat de Messias zou lijden en op de derde dag uit de doden zou opstaan, en dat in zijn naam de bekering zou worden verkondigd aan alle volken, tot vergeving van zonden.

Jullie zullen hiervan getuigen, te beginnen in Jeruzalem.

Overweging

Wij allen wachten op een woord, dat werkelijk inhoud heeft. wat is dat dan: werkelijk inhoud hebben? Is dat de scheikundige berekening van goud? Zijn dat de teksten van Shakespeare? De liederen van Toon Hermans? De filosofie van Meister Eckhart? Zijn dat de tien geboden of teksten uit de Koran? Wie of wat bepaalt of iets werkelijk inhoudt heeft?

Op de eerste plaats kan ieder daar een eigen antwoord op geven, en kan ik dat niet voor u beslissen. En dan nog is het ook nog eens heel moeilijk om daar woorden voor te vinden. De heilige boeken hebben dat gedaan, in een taal die past bij de tijd en cultuur waarin het geschreven is. En op meerdere manieren hebben mensen geprobeerd dat naar onze tijd te vertalen. Jacq Zenden is een van die mensen die in de jaren 60 en later gezocht heeft naar eigentijdse woorden in eigentijdse liederen in een tijd waarin aanvankelijk het Latijn nog de taal van de kerk was. Zo ook ons openingslied.

En ik vind daarin wel een aantal aanknopingspunten over wat echte inhoud kan zijn: een woord dat bevrijdt en wonden heelt; dat hoop geeft, dat verwarmt waar kilte heerst. Een woord dat toekomst biedt, dat oproept om mensen gelukkig te maken, een hartelijk woord als medemens.

Tot zover zie ik iedereen wel knikken. Ja hoor, daar kan niemand iets tegen hebben. En dat is óók een groot deel van de boodschap van Jezus van Nazareth. Maar er is meer. Misschien is dat ook de kracht van bijvoorbeeld de musical JC Superstar, die overal in het land volle zalen trekt. Of van The Passion, op Witte Donderdag uitgezonden op tv dat hoge kijkcijfers heeft en veel mensen op de been brengt. Zij brengen een belangrijk element in: dat Jezus' dood niet definitief was. "Wij allen weten van het woord, dat levend werd, aan ons verscheen", dichtte Jacq in het lied.

Zou dat ook zijn wat de apostel Johannes bedoelt in de eerste lezing met: een mens die Gods Woord bewaart? Of wat Jezus zegt: jullie zullen hiervan getuigen, te beginnen in Jeruzalem?

Ik denk dat voor Johannes en voor de evangelisten een dit tweede punt nog veel wezenlijker is, en tegelijk (voor ons en voor henzelf aanvankelijk ook) veel moeilijker: nl dat Jezus niet in de dood is gebleven, maar is opgestaan. Daarvan moeten de leerlingen gaan getuigen, te beginnen in Jeruzalem.

Dat geloof was ook voor hen niet vanzelfsprekend. Zij hadden het nodig om Jezus te zien, om zijn wonden te betasten, om hem vis te zien eten.

Ook voor ons is dat geloof niet vanzelfsprekend; het wordt vaak aangevochten, niet alleen van buitenaf maar ook van binnenuit, vanuit het hart van de mens die zegt: dat kan toch niet, opstaan uit de dood, leven na de dood.

Tegen die aanvechting van het geloof in de verrijzenis is maar één geneesmiddel: "raak Mij aan" zei Jezus

Zijn wonden aanraken, niet om hem op aarde lijfelijk bij te houden. Dat kan niemand. Maar je kunt wel de wonden van zoveel medemensen aanraken en helpen dat het ook voor hen Pasen wordt: verrijzenis, leven, hoop en toekomst.

Een mens zijn die Gods woord bewaard en er zelfs van getuigt, dat is dus niet gemakkelijk. Wij kunnen dat ook niet alleen. Daar hebben we elkaar voor nodig. En ik heb daar ook de kerk voor nodig. Ze blijft de verhalen vertellen, ook de moeilijke. Zij doet dat, zelfs tegen de stroom in. We hebben elkaar nodig en kunnen elkaar zo ook versterken. Zo'n kerk biedt, ondanks alles, een woord dat werkelijk inhoud heeft, dat het waard is om bewaard te worden. Amen.